

De Minister van Economische Zaken en Klimaat
Hare excellentie Mr. Drs. M.A.M. (Micky) Adriaansens
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Juridische Zaken
Raadhuislaan 2, Oss
Telefoon 14 0412
Fax [0412] 64 26 05
E-mail gemeente@oss.nl
www.oss.nl

Postbus 5
5340 BA Oss

Wilt u bij uw reactie de
datum van deze brief en
ons kenmerk vermelden?

Datum	Ons kenmerk	Behandeld door	Doorkiesnummer
		mr. P. Nederlof	
Onderwerp			Aantal bijlagen
Consultatie wetsvoorstel rechtsbescherming bij aanbesteden			geen

Hooggeachte Mr.Drs. Adriaansens,

Aanleiding

Op 14 juli 2023 is het wetsvoorstel rechtsbescherming bij aanbesteden op internetconsultatie.nl gepubliceerd. Ik reageer graag op dit voorstel. De onderstaande reactie mag gepubliceerd worden.

Alvorens nader in te gaan op een aantal specifieke artikelen in uw voorstel wil ik eerst een aantal algemene opmerkingen maken over de door u geschetste redenen voor dit voorstel.

Algemene opmerkingen

In uw inleiding in het algemeen deel van de MvT beschrijft u het doel van de wetswijziging: "Doel van het wetsvoorstel is het creëren van een uitgebalanceerd stelsel van rechtsbescherming, waarbij zoveel mogelijk recht wordt gedaan aan zowel de belangen van ondernemers die rechtsbescherming willen invoeren als de belangen van de aanbestedende diensten die een overeenkomst willen sluiten om voorzieningen aan burgers te bieden. Tevens wordt rekening gehouden met het belang van de andere inschrijvers (vóór gunning van een opdracht) en de winnende ondernemer (na gunning van een opdracht): "zij moeten niet onnodig lang in onzekerheid verkeren". Ik heb het voorstel meerdere keren gelezen, maar waar uw voorstel balans brengt voor de aanbestedende diensten en/of wordt rekening gehouden met de winnende ondernemer ontbreekt volledig. Nergens in uw voorstel kan ik teruglezen wat de voordelen zijn voor de aanbestedende dienst of de winnende inschrijver. We moeten meer doen, krijgen langere procedures en de onzekerheid voor zowel de winnende inschrijver als de aanbestedende dienst neemt alleen maar toe.

U beschrijft in paragraaf 2.2.1 een aantal problemen die uit een onderzoek naar voren zijn gekomen en die aanleiding zijn voor de voorgestelde wetswijziging.

Ondernemers maken relatief weinig gebruik van de mogelijkheden tot het invoeren van rechtsbescherming. Daarbij spelen overwegingen als angst voor reputatieschade, niet-passende termijnen van klachtafhandeling waardoor de beoordeling te laat komt om nog te worden meegenomen in het aanbestedingsproces en de kosten die gepaard gaan met het formuleren van een goede klacht of het aanspannen van een zaak bij de rechter. Ondernemers schatten de kans dat ze in het gelijk worden gesteld daarnaast laag in.

Waarom draagt het wetsvoorstel bij aan deze geschetste problemen? De angst voor reputatieschade wordt niet weggenomen. Door niet passende termijnen zou de beoordeling te laat komen om nog meegenomen te kunnen worden in het aanbestedingsproces. Dat lost u inderdaad op met de verplichting om daar waar nodig de aanbestedingsprocedure op te schorten. De kosten voor klagen, aanspannen zaak bij de rechter wordt niet opgelost en de vraag is of ondernemers hun kansen om in het gelijk te worden gesteld zien toenemen door dit wetsvoorstel. Mij ontgaat in ieder geval de reden waarom hun kansen zouden toenemen.

Ook het (vermeende oneigenlijk) gebruik van de Grossmann-clausule, wordt met uw wetsvoorstel niet opgelost. Bovendien is er inmiddels voldoende jurisprudentie die al paal en perk stelt aan het gebruik van deze clausule, waardoor aanpassing van de Gids P. op dit punt m.i. niet nodig was.

Conclusie

Mijn algehele conclusie voor deze consultatie is dan ook: voer deze wetswijzigingen NIET in. Deze gaat niets toevoegen en m.i. het vertrouwen van ondernemers in aanbestedende diensten niet vergroten. Het is een niet-proportionele maatregel die de bureaucratie verhoogt en (m.i.) de beschreven problemen niet oplost. We moeten juist toe naar ontbureaucratisering en de-formalisatie van het aanbestedingsproces.

Inhoudelijke reactie op de wetsartikelen en de Memorie van Toelichting

artikel 4.26a eerste en vierde lid.

U verplicht aanbestedende diensten om over een klachtenloket te beschikken, al dan niet tezamen met een andere aanbestedende dienst of speciale-sectorbedrijf. De behandeling van de klacht geschiedt door een persoon die niet betrokken is geweest bij de aanbestedingsprocedure waar de klacht betrekking op heeft.

U gaat hier voorbij aan de praktische en financiële problemen die aan uw voorstel zitten. Voor met name kleine- en ook veel middelgrote aanbestedende diensten is dit eigenlijk niet te doen. Niet alleen moet de aanbestedende dienst een klachtenloket hebben, maar de klachten moeten ook door een niet betrokken persoon worden behandeld. Uit de MvT (par. 3.1.4) blijkt dat om een zorgvuldige en professionele klachtafhandeling te borgen, het nodig is dat de klachtbehandelaar over een bepaalde materiedeskundigheid beschikt. Het wordt aangeraden dat de klachtbehandelaar aantoonbare ervaring heeft met inkoop en aanbesteden en/of een opleiding afgerond in die richting. Dit ben ik ook met u eens. Om tot een goed oordeel te komen is het zeker noodzakelijk om kennis van aanbesteden te hebben.

Het is echter goed om u te realiseren dat bij diverse kleine gemeenten (en mogelijk ook bij andere kleine aanbestedende diensten) de inkoopfunctie kleiner is dan 1 Fte en dat bij die kleine gemeenten en soms ook bij ons als middelgrote gemeente er geen of slechts 1 materiedeskundige voor een product/categorie werkzaam is.

Deze mensen zijn dan al betrokken bij de aanbesteding. Dat betekent ook dat men zodra er een klacht binnenkomt, direct buiten de deur moet gaan zoeken voor een onafhankelijke klachtenbehandelaar (zowel voor inkoopkennis als materiedeskundigheid). Dit brengt extra kosten en tijd met zich mee.

In par. 3.1.1. Algemeen deel MvT geeft u aan hoe aanbestedende diensten dit kunnen organiseren: "Er zijn verschillende mogelijkheden voor aanbestedende diensten om een klachtenloket op te zetten. Hierbij kan worden gedacht aan het fungeren als klachtenloket voor een andere aanbestedende dienst (en vice versa) of het oprichten (of uitbesteden) van één gezamenlijk klachtenloket voor meerdere aanbestedende diensten."

In theorie een logische suggestie. In onze regio hebben we dit ook al besproken. De aanbestedende dienst die de klacht in behandeling neemt, zal direct een inkoopadviseur en materiedeskundige moeten vrijmaken. Dit terwijl we binnen onze eigen organisatie al moeite genoeg hebben om voldoende inkoopcapaciteit en materiedeskundigheid te regelen voor onze eigen aanbestedingen. Hoe dit in te passen is in het reguliere werk is ons niet duidelijk. En gezien de geschetste minimale capaciteit past dit niet binnen de huidige bezetting van de aanbestedende dienst en moet deze dienst ingekocht worden. Vanuit welke middelen kan de aanbestedende dienst dit betalen? Ik zie dit niet terug in uw voorstel.

Art 4.26c en 4.26 g

De(ze) paragraaf (Klachten over de inrichting van de procedure) is niet van toepassing op Deel 1 van de Aanbestedingswet. Deze tekst lijkt mij fout. Artikel 4.26a derde lid luidt: 3. Het klachtenloket behandelt in ieder geval klachten over:

- a. de door de aanbestedende dienst of het speciale-sectorbedrijf gestelde eisen, voorwaarden, criteria of andere aspecten van de inrichting van de procedure;

Kortom, ik lees in de combinatie van deze twee artikelen niet anders dan dat het klachtenloket geen klachten hoeft af te handelen als het onderdrempelige opdrachten betreft. Maar dat is helemaal niet wat u bedoelt, zo blijkt uit de MvT (pag 20): Dit betreft niet-Europese opdrachten, (...) De reden om dit soort opdrachten uit te zonderen is dat het introduceren van uniforme wettelijke minimumtermijnen voor klachtafhandeling bij dit soort opdrachten niet strookt met het proportionaliteitsbeginsel uit deel 1 van de wet. In de Aw 2012 is weinig geregeld voor dergelijke opdrachten. Het betreft vaak opdrachten met een lage opdrachtwaarde en een korte doorlooptijd. Het opnemen van meerdere artikelen over klachtafhandeling (waaronder termijnen voor klachtafhandeling) zou deze procedures te zwaar maken. Ondernemers kunnen voor dergelijke opdrachten wel terecht bij het klachtenloket van de aanbestedende dienst (volgens artikel 4.26a), maar de bepalingen inzake het tijdig indienen van een klacht en de verlenging voor het indienen van verzoeken om deelneming respectievelijk inschrijvingen zijn niet van toepassing.

Het eerste lid van artikel 4.26 c (en g) zou dan ook m.i. moeten luiden:

De termijnen genoemd in deze paragraaf zijn niet van toepassing op:

- a. een opdracht waarop uitsluitend deel 1 van toepassing is; of (...)

Of u zou de paragraaf een andere titel moeten geven: Wettelijke minimale termijnen bij klachten over de inrichting van de procedure.

Verder vindt u het niet proportioneel en maakt het procedures te zwaar om wettelijke minimale termijnen op te leggen. Maar aanbestedende diensten zullen nu zelf proportionele (redelijke) termijnen moeten stellen om een efficiënte procedure te waarborgen. U verlegt dus enkel het probleem naar aanbestedende diensten, met ook nog eens het risico dat elke aanbestedende dienst dit anders gaat oplossen en zelfs risico's op procedures over de proportionaliteit van de gekozen termijnen. Dit lijkt mij ook voor ondernemers geen goede en duidelijke oplossing.

Artikel 4.26d

Allereerst wil ik hier opmerken dat de tekst van het derde lid wat mij betreft wat duidelijker kan worden geformuleerd. Wat valt er onder fases? Valt de niet-openbare procedure nu onder sub a ("verzoek tot deelneming") of onder sub b (een procedure in opeenvolgende fasen (selectiefase, gunningsfase)? Welke procedures bedoelt u nu met sub a, b, en c? (overigens staat in de wettekst sub c, d, en e).

Ten tweede liggen de genoemde minimale termijnen vóór de publicatie van de Nota van Inlichtingen. Elders in de MvT schets u het uitgangspunt 'eerst vragen, dan klagen'. In de praktijk krijgen ondernemers van veel aanbestedende diensten en in ieder geval in onze gemeente de gelegenheid om direct na publicatie van de stukken vragen te stellen die wij dan ook z.s.m. (waar mogelijk binnen 2 werkdagen) via de antwoordmodule in Tenderbed beantwoorden. Die vragen kunnen ze dan stellen tot 2 a 3 dagen voordat we de NvI gaan publiceren. In de praktijk zien we echter dat op een enkele uitzondering na ondernemers pas in de laatste 2 dagen van de termijn om vragen te stellen daadwerkelijk vragen gaan stellen. Dat fenomeen zien we overigens ook bij inschrijvingen; vrijwel altijd op het allerlaatste moment nog inschrijven. Desgevraagd naar deze werkwijze geven ondernemers bij ons aan dat dit zo in de planning van hun onderneming zit ('niet eerder tijd i.v.m. volle agenda's en andere prioriteiten). Zonder gedragsverandering van (het merendeel van de) ondernemers gaat uw voorstel met betrekking tot de minimale wettelijke termijnen niet werken als aanbestedende diensten die minimale termijn overnemen; de mogelijkheid om nog een klacht in te dienen is dan al verlopen voordat ze überhaupt de stukken hebben gelezen. Uw voorstel betekent in de praktijk dat de ondernemer toch eerder moet klagen dan dat hij nog vragen kan stellen. Dat is onwenselijk. Uitgangspunt moet blijven 'eerst vragen, dan klagen'. Dat betekent m.i. weer dat de aanbestedende dienst 2 keuzes heeft;

Keuze 1: De termijn waarbinnen de ondernemer na publicatie vragen kan stellen verkorten tot 19 dagen na publicatie (bij openbare procedure). Dit is niet wenselijk omdat dit ondernemers (te) weinig tijd geeft om de stukken goed tot zich te nemen en daarover relevante vragen te stellen. Dat komt natuurlijk ook de offertes niet ten goede en dus is dat ook voor de aanbestedende dienst niet wenselijk.

Keuze 2 is de door u minimaal gestelde termijn te verlengen (dus- bij de openbare procedure- langer dan 20 dagen de mogelijkheid om klachten in te dienen). Ook dat vinden wij echter niet wenselijk, gezien het bepaalde in artikelen 4.26 e en 4.27 b, tweede lid, waar de aanbestedende dienst in haar planning rekening mee moet houden. Uw schema's in de MvT (pag 17 en 18) zijn m.i. dan ook theoretisch en geven goed inzicht in de bedoeling van de diverse termijnen, maar zijn in de praktijk onrealistisch. In vrijwel alle gevallen zal de aanbestedende dienst genoodzaakt zijn om de procedures te verlengen door de inschrijfdatum naar een later tijdstip te verplaatsen. En als we uw schema m.b.t. de verlengde openbare procedure (MvT pag 18) dan als voorbeeld aanhouden, dan is de openbare procedure tot het moment van inschrijving al verlengd tot 70 dagen! 70 dagen!! En dan maar hopen dat er niet ook nog een klachten procedure (en bij de CvA en Kg-rechter) tegen de gunningsbeslissing komt, want dan zijn we nog weken verder. Waar is de proportionaliteit gebleven en waar zijn de belangen van de aanbestedende dienst en de overige ondernemers gewaarborgd?

In de MvT (pag 20) geeft u verder aan dat “Gezien het spoedeisende karakter ervoor gekozen is om het voorgestelde artikel 4.26d niet van toepassing te verklaren op deze spoedprocedures, omdat dit zou leiden tot een verlenging van termijnen in het kader van klachtenprocedures. Ook hier geldt dat ondernemers met klachten over dergelijke procedures wel terecht kunnen bij het klachtenloket van de aanbestedende dienst (volgens artikel 4.26a), maar de bepalingen inzake het tijdig indienen van een klacht en de verlenging voor het indienen van verzoeken om deelneming respectievelijk inschrijvingen zijn niet van toepassing. Tevens staat de gang naar de voorzieningenrechter altijd open.”

Ik vind het terecht dat u artikel 4.26d niet van toepassing verklaart op spoedprocedures, echter vind ik het onbegrijpelijk en zelfs disproportioneel dat in spoedprocedures de erg lange weg van rechtsbescherming (eerst klacht bij klachtenloket, dan eventueel naar de Commissie van Aanbestedingsexperts en daarna nog eventueel naar de kort geding rechter, met een grote kans dat de procedure telkens opgeschort moet worden) bewandeld kan worden. Immers, dat betekent voor aanbestedende diensten ook op 4 momenten (ontwerpklacht, gunningsklacht, klacht CvA, Kg) extra tijd reserveren. Daarmee wordt het karakter van een spoedprocedure (spoed!) volledig teniet gedaan. Wij doen een dringend beroep op de minister om de rechtsbescherming rond spoedprocedures in het voorstel te herzien en aan te passen om recht te kunnen blijven doen aan een spoedprocedure.

Artikel 4.26 e en 4.27 b.

In de MvT (3.2.4) schrijft u hierover : (...) het van belang dat de ondernemer voldoende tijd krijgt om zich beraden op zijn eventuele vervolgstappen. Indien hij het eens is met de beslissing van de aanbestedende dienst kan hij zich aanmelden of inschrijven. Indien hij zich niet kan vinden in de beslissing, kan hij een klacht indienen bij de Commissie van Aanbestedingsexperts of naar de voorzieningenrechter stappen. Deze bedenktijd voor de ondernemer om een keuze te maken wat te doen met de beslissing van de aanbestedende dienst bedraagt altijd minimaal vijf dagen. Het gaat hier om vijf dagen tussen het moment waarop een aanbestedende dienst zijn beslissing over de klacht bekend maakt en de uiterste datum waarop een ondernemer een tijdige klacht in kan dienen bij de Commissie van Aanbestedingsexperts (artikel 4.26e). Deze termijn is gekozen in overleg met de vertegenwoordigers van ondernemers en biedt de ondernemer voldoende tijd om een keuze te maken, terwijl het tegelijkertijd niet voor flinke vertraging van de aanbestedingsprocedure zorgt.

Wanneer een aanbestedende dienst een langere procedure hanteert, stelt de aanbestedende dienst een langere bedenktijd vast.

Na de bedenktijd kan een ondernemer tot uiterlijk acht dagen voor het uiterste moment van inschrijving een klacht indienen bij de Commissie van Aanbestedingsexperts. Er is gekozen voor acht dagen, omdat dit de drie dagen zijn die de Commissie van Aanbestedingsexperts nodig heeft om te beslissen of zij een klacht in behandeling neemt (zie artikel 4.27a) plus wederom vijf dagen bedenktijd voor de ondernemer. De aanbestedende dienst kan ook hier bij langere procedures zelf deze termijn bepalen zolang deze maar gelijk is aan of langer is dan de minimumtermijn van acht dagen zoals gesteld in het voorgestelde artikel 4.27b en in verhouding staat tot het voorwerp van de opdracht en de benodigde voorbereiding (analoog aan artikel 2.70).

Als ik het voorgaande goed begrijp, moet de aanbestedende dienst minimaal 13 dagen voor de inschrijfdatum de klacht hebben afgerond (5 dagen bedenktijd + 8 dagen voor inschrijfdatum om nog een klacht bij de CvA te kunnen indienen waarvan nog eens 5 dagen bedenktijd). Dat is in totaal 10 dagen bedenktijd, wat mij niet proportioneel lijkt. Maar belangrijker, zoals eerder aangegeven zal de aanbestedende dienst (in ieder geval in de

huidige praktijk) de Nvl 10 dagen voor uiterste inschrijfdatum publiceren. De Nvl is het formele stuk waarin de definitieve antwoorden staan op de gestelde vragen. Eerdere vragen zijn of kunnen eerder zijn beantwoord, maar (al dan niet door vervolgvragen op het antwoord, komt in de praktijk zelfden tot nooit voor) worden pas definitief (evt. gerectificeerd) bij de definitieve Nvl. De klachten moeten in uw voorstel echter veel eerder worden ingediend, want het aanbestedingsloket moet eerst de klacht behandelen en afhandelen en daarna geldt nog bedenktijd en voldoende tijd om een klacht bij de CvA in te dienen. Dit strookt niet met uw eigen uitgangspunt 'eerst vragen, dan klagen'. Zoals eerder aangegeven (zie onder 4.26d pag 4 van onze reactie) impliceert eerst vragen, dan klagen een extra tussenstap, namelijk eerst vragen, het antwoord van de aanbestedende dienst afwachten, en dan pas klagen (als je geen vervolgvraag wilt stellen). Het antwoord is echter pas formeel (de Nvl wordt onderdeel van de overeenkomst) als de Nvl gepubliceerd is. Kortom, uw voorstel gaat alleen werken als de aanbestedende diensten hun Nvl eerder gaan publiceren. Dat impliceert weer dat ondernemers minder tijd krijgen om de stukken te lezen en vragen te stellen. Zoals al aangegeven vraagt dit voor de meeste ondernemers een gedragsverandering en eerder de stukken te lezen en vragen. Bovendien vinden wij het ook belangrijk dat ondernemers voldoende tijd krijgen om de stukken te lezen en daarover vragen te stellen. Ik kan mij op dit moment niet aan de indruk onttrekken dat uw voorstel in de praktijk gaat betekenen dat aanbestedende diensten de aanbestedingsprocedures moeten gaan verlengen. Uw schema (verlengde procedure, pag 18) laat al zien dat we dan al gauw met 70 dagen (ipv 40 dagen) rekening moeten houden. En dat zonder door te rekenen als er ook een klacht tegen een gunningsbeslissing wordt ingediend, gevolgd door een klacht bij de CvA en een zaak bij de Kg-rechter. Uw stelling dat "terwijl het tegelijkertijd niet voor flinke vertraging van de aanbestedingsprocedure zorgt." lijkt me dan ook voorbarig en onjuist.

En hoe gaat dit werken bij een spoedprocedure waar de termijn tussen Nvl en inschrijving slechts 4 dagen is? Weliswaar gelden de wettelijke minimale termijnen dan niet, maar de aanbestedende dienst zal wel redelijke termijnen moeten hanteren. Kunt u in de MvT dit nader toelichten hoe het klachtenrecht dan vormgegeven moet worden en waarbij ook het karakter van de spoedprocedure behouden blijft?

Artikel 4.26 h

Ik acht het niet proportioneel dat elke klacht tot een opschorting leidt. Evident ongegronde/ niet ter zake doende klachten kunnen direct afgehandeld worden. Uw voorstel is bureaucratisch en vertraagt de procedure onnodig. Bovendien kan het op deze wijze strategisch worden ingezet door een klagende ondernemer, om daarmee een langere standstill periode te bewerkstelligen. Aanbestedende diensten moeten in staat worden gesteld dit eenvoudig (zonder formele procedure) af te handelen.

Artikel 4.26 i

Waarom geldt deze bepaling niet voor de overige aanbestedende diensten en m.n. niet voor de ministeries? Bovendien is dit een onnodige verdere bureaucrativering waarbij u op de stoel van de (in ons geval) gemeenteraad gaat zitten. Is het niet aan de gemeenteraad te bepalen waarover en hoe zij geïnformeerd wil worden?

Waarom ontbreekt voor de aanbestedende diensten de bepaling zoals in artikel 4.27a, tweede lid sub c opgenomen voor de Commissie van Aanbestedingsexperts; "c. de Commissie van Aanbestedingsexperts de klacht niet kennelijk ongegrond acht" ?

Kortom: dit wetsvoorstel is praktisch lastig uitvoerbaar, maakt aanbestedingsprocedures onwerkbaar (niet proportioneel) lang en draagt m.i. niet of nauwelijks bij aan een betere rechtsbescherming. Het advies is dan ook om dit voorstel NIET in te voeren.

“Uitwerking maatregel: uitbreiding gronden voor vernietiging overeenkomst

Aan artikel 4.15, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het einde van onderdeel c door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende: d. de aanbestedende dienst of het speciale-sectorbedrijf heeft op zodanige wijze gehandeld dat sprake is van een grove schending van de beginselen, bedoeld in de artikelen 1.8, 1.9, eerste en tweede lid, en 1.10, eerste lid. Het doel is om rechters op deze manier meer ruimte te geven om overeenkomsten te vernietigen wanneer sprake is van een grove schending van de beginselen van de Aanbestedingswet 2012. Na vernietiging van een overeenkomst zouden verliezende ondernemers alsnog kans op de opdracht kunnen maken, omdat een nieuwe aanbesteding moet worden gestart.

Het gaat hier om beginselen die gelden bij aanbestedingen. Specifiek gaat het daarbij om het gelijkheidsbeginsels, en niet-discriminatiebeginsel (1.8), het transparantiebeginsel (1.9) en het proportionaliteitsbeginsel (1.10).

Dit zijn allemaal beginselen die tijdens de aanbestedingsprocedure gelden en dus door een ondernemer aan de kaak gesteld kunnen worden in achtereenvolgens de vragenronde (Nvl) , een klachtenprocedure bij de aanbestedende dienst, de klachtenprocedure bij de Commissie van Aanbestedingsexperts en ook nog eens bij de kort geding rechter. Denkt u niet dat als er sprake is van een ‘grove schending’ van deze beginselen, dat dit dan niet al:

1. Aan de kaak gesteld moet worden in (één van) die procedures? En als de ondernemer dat niet doet, is dan het Grossmann-verweer niet op zijn plaats?
2. door het klachtenloket, de CvA en/of de kortgedingrechter vastgesteld zou moeten zijn. Er is dan immers niet alleen sprake van een schending, maar zelfs sprake van een ‘grove schending’. Nog los van de vraag wat we dan precies onder ‘grove schending’ moeten verstaan, je mag toch aannemen dat dit dan door deze partijen ook al geconstateerd wordt. Als namelijk die onafhankelijke partijen niet tot de conclusie zijn gekomen dat er sprake is van een ‘grove schending’, hoe groot is dan de kans nog dat de bodemrechter dan nog tot de conclusie komt dat er sprake is van een ‘grove schending’?

Het lijkt mij dus dat dit in de praktijk zelden tot nooit gaat voorkomen. Daartegenover staat echter wel de rechtszekerheid van de gegunde ondernemer en de aanbestedende dienst. Die moeten er op een gegeven moment (na Alcateltermijn tevens vervaltermijn of na uitspraak van de kg-rechter wel op kunnen vertrouwen dat de opdracht ook uitgevoerd kan worden. Door vernietiging van de overeenkomst maanden (jaren?) later moet immers in beginsel alles weer in de oude staat (situatie voor uitvoering van de opdracht) gebracht worden. In theorie zou dat bijvoorbeeld betekenen dat een in de opdracht aangelegde weg afgebroken moet worden (dat is een aanbesteding op zich) en vervolgens de opdracht is om opnieuw een weg aan te leggen (nog een aanbesteding). De absurditeit en kapitaalvernietiging spreekt voor zich.

mr. P. (Peter) Nederlof

Inkoopcoördinator gemeente Oss